

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. juni 2023
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Cecilie Brandt Opstrup
Sagsnr.: 2023-0030-8934
Dok.: 2857001

Besvarelse af spørgsmål nr. 795 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 795 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. maj 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 795 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om anklagemyndigheden i straffesager, hvor det er vurderet, at den tiltalte kun står til at kunne få lidt over 4 års fængsel, bevidst har prioriteret at rejse sagen som en domsmandssag med en strafpåstand lige under 4 års fængsel i stedet for en nævningesag for at spare de ressourcer, en nævningesag kræver?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, som jeg kan henholde mig til:

”1. Retsplejelovens § 686, stk. 4, angiver anvendelsesområdet for nævningesager. Nævninger medvirker således i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om straf af fængsel i 4 år eller derover, jf. retsplejelovens § 686, stk. 4, nr. 1. Derudover medvirker nævninger i straffesager, hvor der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68 eller dom til forvaring i medfør af straffelovens § 70, og straffesager vedrørende politiske lovovertrædelser, jf. retsplejelovens § 686, stk. 4, nr. 2 og 3.

Retsplejelovens § 686, stk. 5, nr. 1, undtager helt visse sager fra nævningebehandling. Det drejer sig om sager om overtrædelse af straffelovens § 172 (dokumentfalsk), § 173 (dokumentsvig), § 191 (grov narkotikakriminalitet), § 191 a (organiseret dopingkriminalitet), § 286 (grove berigelsesforbrydelser), § 289 (grov skattesvig mv.), § 290 (hæleri) eller § 290 a, stk. 2 (hvidvask af særligt grov beskaffenhed), medmindre sagen omfatter andre lovovertrædelser, der efter bestemmelsens stk. 4 skal pådømmes under medvirken af nævninger. Desuden medvirker nævninger ikke ved behandlingen af tilståelsessager, jf. retsplejelovens § 831, jf. retsplejelovens § 686, stk. 5, nr. 2.

Reglerne indebærer, at der således kun vil kunne straffes med fængsel i under 4 år, hvis en sag, der bør behandles under medvirken af nævninger efter retsplejelovens § 686, stk. 4, rejses som en domsmandssag. Dette gælder dog ikke, hvis den tiltalte selv har fravalgt nævningebehandling efter retsplejelovens § 687, stk. 1.

2. Før anklagemyndigheden rejser tiltale i en sag, vurderes det, hvad strafpåstanden i den pågældende sag skal være, og om sagen på den baggrund skal rejses som en nævningesag.

Det bemærkes hertil, at det i sagens natur altid vil bero på en konkret vurdering, hvad straffpåstanden bør være i en given sag. Vurderer anklagemyndigheden imidlertid, at sagen bør afgøres med en straf af 4 års fængsel eller derover, og er sagen ikke undtaget fra nævningebehandling, jf. ovenfor, vil udgangspunktet selvsagt være, at anklagemyndigheden rejser sagen som en nævningesag.

Efter Rigsadvokatens opfattelse rejser anklagemyndigheden således ikke sager, der bør behandles under medvirken af nævninger efter retsplejelovens § 686, stk. 4, som domsmandssager for at spare ressourcer. Dog vil anklagemyndigheden, hvis anklagemyndigheden ved vurderingen af den forventede straf finder det tvivlsomt, om straffen bør ligge lige over eller lige under grænsen for nævningesager, kunne inddrage spørgsmålet om ressourcer efter en konkret vurdering og alt efter sagens karakter.”